

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619201584
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619201584.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom Mgr. Petrom Strakom v spore žalobcu N. R., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom E., C. XXXX/XX, štátny občan SR, v zast. JUDr. Milan Kuzma, advokát, so sídlom Košice, Floriánska 16, IČO: 45006024, proti žalovanému Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR so sídlom Bratislava, Štúrova 2, IČO: 00166481, v konaní o náhradu škody - zaplatenie 3 912,37 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 825,06 Eur v lehote do tridsiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 91,08 % v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia prvostupňového súdu o výške trov konania. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou dňa 29.03.2019 na tunajšom súde domáhal od žalovanej zaplatenia 3.912,37 Eur z titulu náhrady trov právneho zastúpenia vzniknutý v konaní, v ktorom došlo k nezákonnému rozhodnutiu a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-338/2-VYS-LC-25 zo dňa 25.07.2016 bolo vznesené obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia žalobca podal dňa 01.08.2016 sťažnosť prostredníctvom advokáta Mgr. Róberta Schronka a následne sťažnosť bola podaná aj dňa 10.08.2016 zvoleným obhajcom JUDr. Milanom Kuzmom. Predmetné sťažnosti boli uznesením Okresnej prokuratúry spisová značka 1Pv 277/15/6606-33 zo dňa 22.08.2016 zamietnuté ako nedôvodné. Žalobca bol rozhodnutím Okresného súdu Lučenec v konaní pod spisovou značkou 22T/186/2016 trestným rozkazom zo dňa 16.01.2017 uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Po podaní odporu bol v konaní tunajšieho súdu rozsudkom zo dňa 27.06.2017 oslobodený spod obžaloby prokurátora. Proti rozsudku podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.10.2017 v konaní pod spisovou značkou 3T/104/2017 ako odvolanie zamietnuté. Pred vznesením obvinenia žalobcovi poskytol právne služby Mgr. Róbert Schronk, ktorý žalobcovi vyfakturoval faktúrou číslo 20160812 sumu 415,03 Eur, pričom žalobca si uplatňuje z tejto faktúry len odmenu za sťažnosť vo výške 44,33 Eur, ktorá pozostáva z odmeny za sťažnosť 35,75 Eur a režijný paušál 8,58 Eur. Po vznesení obvinenia si žalobca zvolil obhajcu JUDr. Milana Kuzmu so sídlom Floriánska 16, v Košiciach, ktorý mu vyfakturoval sumu 3.868,04 Eur a žalobca si tak celkovou uplatňuje škodu za náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3.912,37 Eur. Žalobca predložil súdu spolu so žalobou písomné dôkazné prostriedky uznesenie Okresného riaditeľstva

PZ v Lučenci zo dňa 25.07.2016, uznesenie Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 22.08.2016, trestný rozkaz Okresného súdu Lučenec, číslo konania 22T/186/2016-832, rozsudok Okresného súdu Lučenec, číslo konania 22T/186/2016-868, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 04.10.2017, faktúru číslo 20160812, vyúčtovanie trov obhajoby zo dňa 23.01.2018, faktúru číslo FV12017012, úhrada faktúry číslo 0001.

2. Žalovaná k žalobe uviedla, že predloženú žalobu považuje za nedôvodnú vzhľadom na neexistenciu nezákonného neopodstatneného rozhodnutia, ktoré by zakladalo nárok na náhradu škody. Predmetné uznesenie o vznesení obvinenia nebolo v ďalšom konaní zrušené ani zmenené pre jeho nezákonnosť alebo neopodstatnenosť. V čase jeho vydania boli splnené zákonom stanovené podmienky podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku a preto toto rozhodnutie nemožno považovať za nezákonné. V súvislosti s inštitútom vznesenia obvinenia uviedla, že tento sa nespája s existenciou jednoznačného a nepochybného zistenia skutkového stavu, ale postačuje len vyššia miera pravdepodobnosti, že konkrétneho skutku kvalifikovaného ako trestný čin sa dopustila určitá osoba. Inštitút vznesenia obvinenia následne chráni osobu podozrivú a umožňuje mu oboznámiť sa s obsahom všetkých skutočností, ktoré svedčia v jeho neprospech, čo s postavením podozrivého právny poriadok nespája a takáto osoba má bez rozhodnutia podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku len procesné postavenie svedka. Vznesené obvinenie voči žalobcovi by bolo na skutkovom základe, že pod zámienkou získania finančných prostriedkov ako franchisista na základe franchisingovej zmluvy a zmluvy o výkone činnosti finančného sprostredkovania viazaným finančným agentom uzatvorenej dňa 13.02.2014 medzi ním a Tatra bankou a.s., ktorej súčasťou je aj provízna schéma, kde sa po otvorení minimálne 55 účtov za mesiac priznáva zo strany banky franchisistovi bonus vo výške 1.000,-Eur, ktorý za účelom, aby splnil počet otvorených bankových účtov v pobočke Raiffeisen bank v Lučenci pre jeho uplatnenie usmerňoval svojich zamestnancov k otváraniu fiktívnych bankových účtov na mená klientov banky a to bez ich súhlasu a vedomia, ktorý bonus si za pomoci takto otvorených šiestich bankových účtov následne neoprávnené fakturoval a to za mesiac jún 2014, čím týmto konaním spôsobil Tatra banke a. s. škodu vo výške 1.000,-Eur. Podkladom pre vydanie uznesenia o vznesení obvinenia boli najmä výpovede svedkov a to jeho vlastných zamestnancov Z. a N., ktorí presne opísali ako ich obvinený N.usmernil, aby sa na pobočke podarilo splniť bankou stanovený plán, aby bola následne obvinenému Štefanovi Talašovi vyplatená odmena, pričom samotných zamestnancov Tatra banky taktiež finančne motivoval. Za týmto účelom na poradách sa zamestnancom dotazoval, aby mu uviedli zoznam účtov, ktoré boli založené bez vedomia klienta a to z dôvodu, aby sa na uvedených účtoch vykonávali pohyby, nakoľko potreboval, aby tieto účty boli živé, pretože v prípade, ak by na nich nebol žiadny pohyb, a boli by v debete z dôvodu sťahovania poplatkov banky za vedenie účtu, boli by tieto zrušené a musela by byť vrátená provízia za takto zrušený účet. Samotný žalobca za týmto účelom si zriadil účet na svoje meno, kde dispozičné právo k tomuto účtu dal práve vyššie uvedeným zamestnancom. Z kamerových záznamov vyplýva, že všetky účty uvedené v obžalobe boli zriadené bez prítomnosti klientov. Pri žalobcovom prezentovanom vnímaní inštitútu uznesenia a vznesenia obvinenia je štát vystavený riziku uplatňovania nárokov na náhradu škody len preto, lebo umožnil podozrivému objektu, ktorý sa bránil. Žalovaná považuje za spornú správnosť výkladu § 4 odsek 1 zákona číslo 58/1969 Zb. analogická k § 6 odsek 1 zákona číslo 514/2003 Z. z., ktorý vedie k absurdnému záveru a absolútnej nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia v prípade, ak sa toto opiera o v tom čase jestvujúce dôkazy vyznievajúce v neprospech podozrivého, ktorá dôkazná situácia neskôr, či už v prípravnom konaní, alebo až na hlavnom pojednávaní sa zmení, alebo ak až po vznesení obvinenia či dokonca až po podaní obžaloby dôjde k zisteniu nových skutočností a na podklade takýchto skutočností dôjde k zastaveniu trestného stíhania obvineného, alebo oslobodenia obžalovaného. V takýchto prípadoch nie je možné, aby prípadnú škodu znášal štát v režime vyššie zmieneného právneho predpisu za situácie, keď prokurátor musí po naplnení zásady náležitého objasnenia skutkového stavu podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku podať obžalobu aj v prípadoch existencie dvoch vzájomne si odporujúcich skupín dôkazov s vedomím, že súd rozhodne v neprospech obžaloby. Za nezákonné možno podľa žalovanej považovať len také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré nemal o zákonný podklad už v čase jeho vydania k čomu v predmetnom prípade nedošlo. Ani zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie obžalovaného spod obžaloby automaticky neznamená, že postup orgánu, resp. orgánov činných v trestnom konaní bol nezákonný, ale v zásade je výsledkom dokazovania vykonaného v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní. Žalovaná taktiež poukázala na nález Ústavného súdu spisová značka II. US 163/2013 zo dňa 13.11.2013, kde je uvedené, že pokiaľ boli na uznesenie o vznesení obvinenia v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebola zrušená ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase

jeho vydania existujúca pravdepodobnosť zo spáchania určitého skutku konkrétnou osobu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Žalovaná poprela položku prevzatie a prípravu obhajoby koľko prevzatím obhajoby nielen samotné udelenie plnej moci, ale aj oboznámenie sa so spisovým materiálom jeho naštudovanie a v neposlednom rade aj vykonanie prvej porady s obvineným s odkazom na uznesenie NS SR spisová značka 2Tost 3/2015 zo dňa 03.02.2015. Prvá porada s obvineným je neoddeliteľnou súčasťou úkonu prevzatie, príprava zastúpenia, alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom ako to vyplýva zo samotného znenia § 14 odsek 1 písmena a) vyhlášky. Prvú poradu nie je potrebné vykonať len v prípade, že to nie je možné, napríklad keď sa jedná o obhajobu ušlého, prípadne by túto bolo možné vykonať len s neprímeranými výdavkami. V takomto prípade postačí na kvalifikované prevzatie obhajoby nahliadnutie do spisu a oboznámením sa s jeho obsahom. Ďalej žalovaná poprela položku porada v advokátskej kancelárii dňa 10.01.2017 a 27.04.2017, keďže nebol predložený dôkaz, že by sa porada bola uskutočnila. Žalovaná poprela, že by bol správne vyúčtovaný cestovný náklad, keďže v trestnom konaní použil na prepravu motorové vozidlo, nepredložil technický preukaz.

3. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej tak, že podľa súčasnej právnej praxe vychádzajúcej z rozhodnutí Ústavného súdu SR I. ÚS 320/2016 a II. ÚS 25/2016 je možné vyvodiť z hľadiska výkladu ustanovenia § 6 zákona číslo 514/2003 Z. z., že nemožno lipnúť len na formálnom zrušení tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné na splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za ústavne konformný treba považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia oslobodenia spod obžaloby a zastavenia trestného stíhania ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania, alebo oslobodením spod rozsudku sa trestné konanie končí, čo znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. S prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody je potrebné vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, takže trestné stíhanie voči nemu nemalo byť začaté. Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spisová značka 4 MCdo 15/2009, kde rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté súdnou judikatúrou v čase platnosti zákona číslo 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné. Žalobca bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, keďže v priebehu konania nebolo preukázané, že tzv. fiktívne bankové účty za mesiac jún 2014 mal uzatvárať práve obžalovaný - žalobca v tomto konaní. Žalobca už po vznesení obvinenia namietal pri prvom úkone sťažnosti túto skutočnosť, pričom prokurátor Okresnej prokuratúry to vyhodnotil ako nedôvodné. Usmerňovanie zamestnancov zo strany žalobcu ako plniť plán podľa pokynov zamestnancov Tatra banky a.s. nezakladá skutkovú podstatu trestného činu. Účet, na ktorý poukazovala žalovaná, na ktorý mali prístup zamestnanci bol zriadený za účelom nákupu kancelárskych potrieb, čo dokazuje aj účtovníctvo. Finančná motivácia bola zo strany Tatra banky a.s. a nie žalobcu, ktorá vyhlasovala súťaže za účelom plnenie plánu. Zoznam neaktívnych účtov bol vyžiadaný na príkaz zamestnancov Tatra banky a.s.. Kamerové záznamy nepotvrdili, že práve žalobca mal uzatvárať fiktívne bankové účty. Uznesenie o vznesení obvinenia má byť krajným riešením najmä ak je zrejmé, že v danom prípade sa jednalo prioritne o obchodno - právny vzťah a preto prostriedky trestného práva majú byť ultima ratio, čo v danom prípade splnené nebolo. Absurdným výkladom zákona je žalovanej tvrdenie, že inštitút vznesenia obvinenia má byť akousi ochranou podozrivej osoby a má umožniť podozrivému subjektu, aby sa bránil. Nebyť uznesenia o vznesení obvinenia nemal by žalobca prečo sa brániť a zvoliť si obhajcu. Pokiaľ ide o namietané úkony príprava a prevzatie obhajoby z 09.08.2016 je riadny úkon a subsumuje aj poradu s klientom, pričom vzhľadom na skutočnosť, že až 10.01.2017 bola vykonaná ďalšia porada, nemôže znamenať neúčelnosť vykonaného úkonu, v opačnom prípade by to znamenalo popretie práva na obhajobu, keďže tento sa vykonal po oboznámení sa so spisom po skončení vyšetrovania. Žalobca predložil záznamy z porady zo dňa 10.01.2017 a 27.04.2017. K vyúčtovaniu cestovných náhrad žalobca odkázal na technický preukaz. Žalobca v rámci písomných dôkazných prostriedkov spolu so svojím vyjadrením predložil so záznamom o porade s klientom zo dňa 27.04.2017 záznam o porade s klientom zo dňa 10.01.2017. Žalobca navrhol v rámci dokazovania pripojiť trestný spis ORPZ Lučenec ČVS: ORP-338/2-VYS-LC-2015 a spis Okresného súdu v Lučenci spisová značka 2T/186/2016 v spojení so spisom Krajského súdu v Banskej Bystrici spisová značka 3To/104/2017.

4. Na pojednávaní dňa 06.11.2019 právna zástupkyňa žalobcu krátkou cestou dala na nahliadnutie výpis z účtu v čitateľnej forme týkajúci sa sumy 415,03 Eur. Zástupkyňa žalovanej navrhla vylúčiť žalobcu k

uvedenej časti. Žalobca uviedol, že doktorovi Schronkovi hradil finančné prostriedky na účet a v prípade JUDr. Kuzmu priamo do pokladne. Na základe čoho dostal papier proti podpisu. Na úkony trestného konania cestoval samostatne, motorové vozidlo právneho zástupcu bolo čierne.

5. Žalobca predložil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu v rámci písomných dôkazných prostriedkov žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 20.06.2018 a odpoveď Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 21.09.2018, zmluvu o nájme dopravného prostriedku zo dňa 01.01.2011 a osvedčenie o evidencii číslo TA045748.

6. Žalobca dňa 14.11.2019 doručil potvrdenie úhrada faktúry číslo 001 z QR - kódom a Print Screen z VRP JUDr. Milana Kuzmu a odpoveď zo dňa 24.05.2018 JUDr. Róberta Schronka. V podaní doručenom súdu dňa 28.11.2019 žalobca predložil vyjadrenie zo spoločnosti BMW Group zo dňa 26.11.2019 a upravené vyčíslenie trov konania. Na pojednávaní dňa 18.12.2019 sa nezúčastnil žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní. Súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Súd vec prejednal s poukazom na § 180 zákona číslo 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v neprítomnosti žalobcu.

7. Súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu a zistil nasledovné skutkové čiastkové zistenia. Z uznesenia ČVS:ORP-338/2-VYS-LC-2015 súd zistil, že dňa 25.07.2016 bolo začaté trestné stíhanie voči žalobcovi za prečin podvodu podľa § 221 Trestného zákona, keďže na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že tento pod zámienkou získania finančných prostriedkov ako franchisista na základe franchisingovej zmluvy a zmluvy o výkone činnosti finančného sprostredkovania viazaný finančným agentom uzatvorenej dňa 13.02.2014 medzi ním a Tatra bankou a.s. odštepny závod Raiffeisen banka so sídlom Hodžove námestie 3, Bratislava, IČO: 00686930, ktorej súčasťou je provízna schéma, kde po otvorení minimálne 55 účtov za mesiac sa priznáva zo strany banky franchisistovi bonus vo výške 1.000,-Eur, ktorý za účelom, aby splnil účet otvorených bankových účtoch v pobočke Raiffeisen bank v Lučenci pre jeho uplatnenie usmerňoval svojich zamestnancov k otváraniu fiktívnych bankových účtov na mená klientov banky a to bez ich súhlasu a vedomia, ktorý bonus si za pomoci takto otvorených šiestich bankových účtov následne neoprávnené fakturoval a to za mesiac jún 2014, čím týmto konaním spôsobil Tatra banke a.s. škodu vo výške 1.000,-Eur. Z vyšetrovacieho spisu číslo ORP-338/2-VYS-LC-2015 na č. I. 50 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu Mgr. Róberta Schronka podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 25.07.2016 rovnako zo spisu vyplýva, že 12.08.2016 podal žalobca sťažnosť prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Milana Kuzmu. Rozhodnutím Okresnej prokuratúry Lučenec 1Pv 277/15/6606-33 zo dňa 22.08.2016 (na č.l. 8 spisu) bola sťažnosť zamietnutá ako nedôvodná. Trestným rozkazom tunajšieho súdu číslo konania 22T/186/2016-832 zo dňa 16.01.2017 (č.l. 10) bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov s podmienecným odkladom na skúšobnú dobu jeden rok a náhradu škody 1.000,-Eur. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec číslo konania 22T/186/2016-868 zo dňa 27.06.2017 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, čo bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici spisová značka 3To/104/2017 zo dňa 04.10.2017 keď bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora. Z faktúry číslo 20160812 súd zistil, že žalobcovi vyúčtoval Mgr. Róbert Schronk advokát so sídlom Štúrova 37, Nitra, sumu vo výške 415,03 Eur v rámci nich je vyúčtovaná sťažnosť zo dňa 01.06.2016 proti uzneseniu o vznesení obvinenia polovičný úkon vo výške 36,75 Eur a režijný paušál podľa § 16 odsek 3 vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. vo výške 8,58 Eur (na č. I. 17). Vyplatenie tejto sumy potvrdzuje na č. I. 18 výpis z účtu žalobcu z 19.09.2016 ako aj odpoveď e-mailová Mgr. Róberta Schronka zo dňa 24.05.2018 v spise na č. I. 103. Z vyúčtovaniu JUDr. Milana Kuzmu zo dňa 23.01.2018 na č. I. 19 nasledovne súd zistil, že JUDr. Kuzma vyúčtoval žalobcovi sumu v celkovej výške 3.868,04 Eur a to za úkony právnej služby: prevzatie a príprava obhajoby dňa 09.08.2016 v sume 65,08 Eur, 10.08.2016 odôvodnenie sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia vo výške 65,08 Eur, dňa 14.09.2016 účasť na výsluchu Lučenec vo výške 65,08 Eur, dňa 03.10.2016 účasť na výsluchu Lučenec 130,16 Eur, dňa 04.11.2016 účasť na výsluchu Lučenec 130,16 Eur, dňa 29.11.2016 oboznámenie Lučenec 65,08 Eur, 10.01.2017 porada v advokátskej kancelárii 22,33 Eur, dňa 24.01.2017 odpor proti trestnému rozkazu 67,-Eur, dňa 27.04.2017 porada v advokátskej kancelárii 22,63 Eur, dňa 02.05.2017 účasť na hlavnom pojednávaní v Lučenci 67,-Eur, dňa 30.05.2017 účasť na hlavnom pojednávaní v Lučenci 67,-Eur, dňa 27.06.2017 účasť na hlavnom pojednávaní Lučenec 67,-Eur, dňa 04.10.2017 účasť na verejnom zasadnutí Banská Bystrica 67,-Eur, dňa 11.09.2017 vyjadrenie k odvolaniu prokurátora 67,-Eur, k tomu 6x režijný paušál po 8,58 Eur v celkovej výške 51,48 Eur a 8x režijný paušál po 8,84 Eur v celkovej výške 70,72 Eur, t.j. odmena

advokáta, režijné paušály spolu vo výške 1.089,50 Eur. Náhrada cestovného bola vyúčtovaná dňa 14.09.2016 Košice a Lučenec a späť v sume 95,469 Eur, dňa 03.10.2016 Košice Lučenec a späť v sume 95,634 Eur, dňa 04.11.2016 Košice Lučenec a späť vo výške 96,855 Eur, dňa 29.11.2019 Košice Lučenec a späť vo výške 96,426 Eur, dňa 28.03.2017 Košice Lučenec a späť vo výške 98,67 Eur, dňa 02.05.2017 Košice Lučenec a späť vo výške 98,703 Eur, dňa 30.05.2017 Košice Lučenec a späť vo výške 98,274 Eur, dňa 27.06.2017 Košice Lučenec a späť vo výške 97,746 Eur a dňa 04.10.2017 Košice Banská Bystrica a späť vo výške 135,250 Eur, t. j. celková náhrada cestovného za vykonané cesty spolu 913,03 Eur. Náhrada za stratu času bola vyúčtovaná dňa 14.09.2016 vo výške 127,70 Eur, dňa 03.10.2016 vo výške 128,70 Eur, dňa 04.11.2016 vo výške 128,70 Eur, dňa 29.11.2016 vo výške 128,70 Eur, dňa 28.03.2017 vo výške 132,57 Eur, dňa 02.05.2017 vo výške 132,57 Eur, dňa 30.05.2017 vo výške 132,57 Eur, dňa 27.06.2017 vo výške 132,57 Eur a dňa 04.10.2017 vo výške 176,70 Eur, celkovo vo výške 1.220,84 Eur. K uvedeným výdavkom, odmene advokáta, výdavkom na cestovné aj s DPH plus priame náklady klienta spolu vo výške 1.403,04 Eur (pozostávajúcej z odmeny advokáta, jeho výdavkov na cestovné 2.002,53 Eur plus 20% DPH 400,51 Eur, odmena advokáta, výdavky, cestovné náhrady, straty času bez DPH 3.223,37 Eur plus 20% DPH z celej sumy odmeny advokáta a jeho výdavkov aj náhrad cestovného aj náhrad straty času vo výške 644,67 Eur, t.j. celkovej odmeny advokáta 3.868,04 Eur. Z faktúry číslo FV12017012 súd zistil, že JUDr. Milan Kuzma so sídlom Skalná 4, Košice vyúčtoval žalobcovi sumu vo výške 3.883,99 Eur za právne zastúpenie v zmysle poskytovania právnych služieb (na č. I. 20), pričom o úhrade faktúry svedčí potvrdenie o úhrade faktúry číslo 0001 vo výške 3.883,99 Eur na č. I. 101 a PrintScr z virtuálnej registračnej pokladne na čísle 102. Zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku vyplýva, že Melánia Kuzmová prenajala osobné motorové vozidlo BMW X83 osvedčením o evidencii vozidla číslo PA045748 JUDr. Milanovi Kuzmovi za nájomné vo výške 100,-Eur bez DPH mesačne. Z osvedčenia o evidencii predmetného motorového vozidla nevyplýva priemerná spotreba, z odpovede spoločnosti BMW Group na č. I. 100 vyplýva, že priemerná spotreba činí 7,9 litra na 100 km. Po zohľadnení uvedenej spotreby celková odmena advokáta podľa výpočtu na č. I. 111, 112, činí sumu 3.780,73 Eur. Žalobca žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (na č. I. 85) zo dňa 20.06.2018 žiadal o predbežné prerokovanie škody v sume vyčíslennej vo výške 3.912,37 Eur. Odpoveďou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 21.09.2018 bola žiadosť odmietnutá.

8. Podľa § 3 odsek 1, 2 zákona číslo 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ďalej len „ZZŠ“: Odsek 1: Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci, a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Odsek 2: Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

9. Podľa § 4 odsek 1 písmeno b), f) ZZŠ: Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora; f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

10. Podľa § 5 odsek 1 ZZŠ: Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

11. Podľa § 6 odsek 2 ZZŠ: Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 15 odsek 1 ZZŠ: Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

13. Podľa § 16 odsek 4 ZZŠ: Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

14. Podľa § 17 odsek 1 ZZŠ: Uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a).

15. Podľa § 18 odsek 1, 3 ZZŠ: Odsek 1: Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Odsek 3: Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

16. Podľa § 7 odsek 1,2,4,5, zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách: Odsek 1: Ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije. Odsek 2: Sumu základnej náhrady pre jednostopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. 6) Pri použití prívěsu k osobnému cestnému motorovému vozidlu sa základná náhrada zvýši o 15%. Odsek 4: Náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len "technický preukaz"). Odsek 5: Cenu pohonnej látky preukazuje zamestnanec dokladom o kúpe pohonnej látky, z ktorého je zrejmá súvislosť s pracovnou cestou (ďalej len "doklad o kúpe"). Ak zamestnanec preukazuje cenu pohonnej látky viacerými dokladmi o kúpe, cena pohonnej látky sa môže vypočítať aritmetickým priemerom preukázaných cien. Ak zamestnanec nepreukáže cenu pohonnej látky dokladom o kúpe, na výpočet sa použije cena pohonnej látky, ktorá platila v čase nástupu na pracovnú cestu zistená Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len "štatistický úrad").

17. Podľa § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008: Suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre a) jednostopové vozidlá a trojkolky je 0,050 eura, b) osobné cestné motorové vozidlá je 0,183 eura.

18. Podľa § 1 odsek 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR číslo 655/2004 Z. z. : Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak (ďalej len "výpočtový základ").

19. Podľa § 9 odsek 1 citovanej vyhlášky: Základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

20. Podľa § 10 odsek 1 citovanej vyhlášky (1) Ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je do 165,97 eura 16,60 eura, nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60 eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura, nad 663,88 eura do 6 638,78 eura 41,49 eura +9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura, nad 6 638,78 eura do 33 193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1 659,70 eura prevyšujúcich sumu 6 638,78 eura, nad 33 193,92 eura 486,29 eura + 6,64 eura za každých aj začatých 3 319,39 eura prevyšujúcich sumu 33 193,92 eura.

21. Podľa § 13a) odsek 1 citovanej vyhlášky: Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d) predžalobná výzva, e) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, f) vypracovanie právneho rozboru veci, g) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu, h) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania, i) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

22. Podľa § 15 citovanej vyhlášky: Advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

23. Podľa § 16 odsek 3, 4 citovanej vyhlášky: Odsek 3: Od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Odsek 4: Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, 5) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

24. Podľa § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky: Pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

25. Podľa § 18 odsek 3 citovanej vyhlášky: Ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

26. V zmysle § 4 odsek 1 písmena f) ZZŠ vzhľadom na skutočnosť, že síce je posudzované v konaní ako nezákonné rozhodnutie uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi, avšak na základe podanej sťažnosti prokurátor zamietol uvedenú sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru SR a zároveň podal obžalobu súdu (neprichádza do úvahy aplikácia § 4 ods. 1 písm. f) ZZŠ). Z uvedeného pre súd vyplynulo, že prvotné nezákonné rozhodnutie, ktoré by bolo potenciálne schopné spôsobiť škodu žalobcovi by bolo uznesenie vyšetrovateľa policajného zboru, avšak podľa § 4 odsek 1 písm. b) ZZŠ nezastupuje Slovenskú republiku Ministerstvo vnútra SR, nakoľko nie sú splnené zákonné podmienky, ale podľa § 4 odsek 1 písmeno f) citovaného zákona Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Z vykonané dokazovania rovnako z nesporných skutočností prednesených žalobcov teda vyplynulo, že žalobca bol uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci ČVS:ORP-338/2-VYS-LC-2015 zo dňa 25.07.2016 obvinený z trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Žalobca bol Okresným súdom Lučenec rozsudkom číslo konania 22T/186/2016-868 zo dňa 27.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To/104/2017 zo dňa 04.10.2017 oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný z dôvodu, že v prípade tzv. fiktívnych bankových účtov za mesiac jún 2014 nebolo preukázané, že ich uzatváral obžalovaný - žalobca.

27. Pri posudzovaní nároku súd prihliadol na skutočnosť, že v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, sú predpokladom vzniku tejto zodpovednosti 1.: Rozhodnutie o začatí trestného stíhania, ktoré bolo ukončené zastavením trestného stíhania, 2.: Vznik škody, 3.: Príčinná súvislosť medzi nezákonným trestným stíhaním a vznikom škody. Jedná sa o objektívnu zodpovednosť. Súd sa stotožňuje s názorom, že obdobne aj ten, voči komu bolo vznesené obvinenie, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, iba že by si vznesenie obvinenia zavinil sám. Príčinnú súvislosť medzi začatím, či vedením trestného stíhania zavinením obvineného treba hľadať nie v jeho konaní, ktorým mal podľa orgánom činných v trestnom konaní naplniť skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale v inom jeho konaní pred začatím trestného stíhania, poprípade v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji k orgánom činným v trestnom konaní, teda v tom, či svojím konaním či úkonmi procesného charakteru zapríčinil, že trestné stíhanie muselo byť začaté (alebo sa v ňom ďalej pokračovalo, bližšie vid' Jakubáč R.: Judikatúra vo veci zodpovednosti štátu, IURA EDITION 2013, s. 61-62, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.09.2009, spisová značka 1Cdo 64/2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 12.06.2003, spisová značka 25Cdo 1567/2002. Súd na základe vyššie uvedených kritérií posudzoval predmetný prípad tak, že mal za preukázané, že rozhodnutím Okresného súdu Lučenec číslo konania 22T/186/2016-832 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici spisová značka 3To/104/2017 zo dňa 04.10.2017 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. V danom prípade malo takéto rozhodnutie za následok, že samotné uznesenie o začatí trestného stíhania bolo rozhodnutím nezákonným podľa § 5 odsek 1 a § 6 odsek 1 ZZŠ. Žalobca zároveň spíňal podmienku podľa § 6 odsek 2 ZZŠ, keď toto rozhodnutie napadol sťažnosťou, t.j. riadnym opravným prostriedkom. Pokiaľ ide o druhé kritérium judikatúra za škodu považuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí a nedochádza k naturálnej reštitúcii. V súlade s § 442 odsek 1 sa rozlišujú dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk a obidve škody umožňuje § 17 ods. 1 ZZŠ nahradiť poškodenému. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. V danom prípade súd považoval za skutočnú škodu podľa § 442 odsek 1 OZ, § 17 odsek 1 a § 18 odsek 1 ZZŠ uplatnené náklady žalobcu na právne zastúpenie, ktoré si žalobca uplatnil (v pokrátenej časti za spotrebu motorového vozidla) a vynaložil v súvislosti s nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia, nakoľko na základe ich vynaloženia došlo k zmenšeniu majetkového stavu žalobcu. Súd ešte poukazuje, že pokiaľ ide o tretie kritérium, t.j. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, táto bola zjavne daná, pričom súd vyhodnotil uplatnené úkony obhajcu ako hospodárne, efektívne a účelné pre rozhodnutie o oslobodení žalobcu. Zo správania žalobcu, ktoré by mohlo prispieť k zavineniu obvinenia, resp. predĺženiu trestného konania, ktoré súd posudzoval v súlade s citovanou judikatúrou, t. j. neprihliadal na samotný skutok, ale na správanie žalobcu v trestnom konaní, súd nezistil v trestnom konaní takéto konanie, ktoré by mohlo prispieť k uzneseniu, alebo obvineniu resp. predĺženiu trestného konania. Súd mal však za preukázané účelne vynaložené len náklady v celkovej výške 3.825,06 Eur, kde rozdiel medzi uplatnenou sumou žalobcu a sumou súdom priznanou súdom spočíval v skutočnosti, že žalobca si pri výpočte náhrady pohonných hmôt uplatňoval účtovanú spotrebu motorového vozidla 10 litrov na 100 km a nie 7,9 litra na 10 km, ktorá bola zistená z odpovede spoločnosti BMW Group Slovenská republika s.r.o.. Súd teda žalobcovi priznal sumu 3.825,06 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol s poukazom na § 7 odsek 4 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, podľa ktorých sa cestovná náhrada za spotrebované pohonné látky patrí podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla, alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla, avšak súd vzhľadom na skutočnosť, že tento údaj nebol v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla považoval za dostatočne preukázaný údaj z odpovede zástupcu výrobcu motorového vozidla.

28. Podľa § 255 odsek 1, 2 zákona číslo 160/2015 Z. z. ďalej len „CSP“: Odsek 1: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odsek 2: Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 odsek 2 CSP : O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Žalobca mal úspech vo veci len čiastočný, súd mu preto v súlade s § 255 odsek 2 CSP rozhodol o tom, že priznal žalobcovi náhradu konania tak, že žalobca si uplatnil nárok na sumu 3.912,37 Eur (100%), úspech mal však v časti 3.825,06 Eur (3.825,06 z 3.912,37 predstavuje 97,77%). Úspech žalovanej tak činí $100\% - 97,77\% = 2,23\%$, čo činí čistý pomer úspechu 95,54% ($97,77\% - 2,23\% = 95,54\%$ v tomto rozsahu žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania do troch dní od právoplatnosti uznesenia prvostupňového súdu o výške trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.